

[Bernhard Baunsgaard]

alle sider i folketinget er meget stærkt imod, at man bringer våben til Sydafrika.

Når det har været nødvendigt at stramme op, har det en lang forhistorie. Jeg mindes den første sag, vi førte, det var Trigonrederernes transport af våben til Sydafrika, hvor den første reaktion hos politimesteren, der fik sagen forelagt, var den at anlægge bagvaskessag mod Politiken, fordi den bragte den slags kendsgerninger frem. Det skete under en socialdemokratisk minister. Det blev heller ikke behandlet med tilstrækkelig alvor, dengang vi havde socialdemokratiske regeringer, og derfor er det nødvendigt fra folketingets side at understrege, hvor alvorligt vi betragter denne sag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Heller ikke jeg skal genoptage den interessante debat, vi havde ved anden behandling, men hr. Hans Hækkerup kommer jo undertiden til at sige noget, der nødvendiggør en imødegåelse.

Hvordan i alverden hr. Hans Hækkerup kan opfatte dette, at vi har en anden opfattelse vedrørende dele af straffeloven, på den måde, at vi er passive over for apartheid, går over min forstand.

Hr. Hans Hækkerup kan jo med lige så stor ret sige til sig selv: ved førstebehandlingen mente jeg, at man skulle bekæmpe apartheid ved at forhøje straffen med 3 år. Nu er hr. Hans Hækkerup faldet ned på en tredjedel af det, han ved første behandling mente var det rigtige, men af den grund mener vi da ikke, at hr. Hans Hækkerup ikke længere er modtander af apartheid. Det er vi selvfølgelig alle sammen, og jeg synes, det var ganske rigtigt, hvad hr. Bernhard Baunsgaard sagde i den forbindelse. Men vi kan have nogle betænkeligheder ved at anvende straffeloven på den måde, det sker.

Jeg bemærkede for et par uger siden, at hr. Hans Hækkerups partifælle hr. Ole Espersen på et narkotikaseminar sagde, at det er lige meget, om maksimumsstraffen for narkotikaforbrydelser er 6, 8 eller 10 års fængsel; det vil have lige stor afskrækkende virkning på narkotikaforbrydere. På baggrund af den udtalelse forstår jeg ikke rigtig, at det skulle være mere afskrækkende hvad angår den kriminalitet, der omfades i forbindelse med dette lovforslag, fordi maksimums-

straffen bliver 4 år i stedet for 3 år. Jeg synes ikke, der er nogen logik i dette.

Hr. Bernhard Baunsgaard havde ret i, at vi er særdeles betænkelige ved den obligatoriske konfiskation, for det indebærer et afgørende brud med det grundprincip, som folketinget længe har fulgt, nemlig at strafferetlige retsfølger, herunder konfiskation, aldrig bør være obligatoriske. Folketinget har hidtil haft tillid til, at vore domstole på grundlag af en samlet vurdering af oplysningerne i en straffesag har været i stand til at vurdere, om der ud over straf også burde ske konfiskation af udbyttet ved strafbare handlinger. Jeg beklager, at man har brudt det princip i folketinget gennem den afstemning, der fandt sted før, og den, der finder sted ved tredje behandling, og hr. Bernhard Baunsgaard har altså ganske ret i, at det er spørgsmål af den karakter, jeg her har nævnt, der bevirker, at vi ikke kan stemme for denne lovgivning fra regeringens side. Vi anser ikke den ændring, man foretager, for at være strafferetspolitisk rigtig. Det har intet at gøre med en stillingtagen til apartheid, og hr. Bernhard Baunsgaard har ret i, at det er vi selvfølgelig alle modstandere af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 70 stemmer (S, SF, RV og VS) mod 4 (FP og FD); 55 (KF, V, CD og KrF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om Danmarks biblioteksskole.

(Fremsat 13/12 84. Første behandling 16/1 85. Betænkning 30/4 85. Ændringsforslag af 30/4 85 uden for betænkningen af Tinning (VS). Anden behandling 9/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

I socialistisk folkeparti har vi jo været ganske skeptiske over for dette lovforslag og udtrykt nervøsitet, også i betænkningen, for, hvordan det vil gå med den mere folkelige del af biblioteksvæsenet og bibliotekaruddannelsen, når denne uddannelse kommer igen. Vi har forsøgt at skabe nogle bedre vikarmuligheder for dem, der søger efter- og videreuddannelse, og vi har prøvet at indbygge en revisionsparagraf i loven, men alle de ting er jo ikke lykkedes os.

Vi har så tilbage at håbe – hvad kulturministeren har bekræftet her i salen og over for udvalget er intentionerne – at den folkelige del af bibliotekerne og bibliotekaruddannelsen vil fortsætte med at eksistere, og at man på Danmarks biblioteksskole vil være opmærksom på, når man skal rådgive eleverne, også at fortælle dem meget om, hvad et folkebibliotek er og skal være, og at det også er en idé for eleverne at søge folkebibliotekssiden.

Det er det håb, jeg kan udtrykke, og jeg tror da også på, at der både blandt de studerende og blandt ledelsen på Danmarks biblioteksskole er en vilje til at forsøge at forfølge disse ting. Og da vi i socialistisk folkeparti meget nødig vil stille os uden for det gode selskab, når det drejer sig om biblioteker og bibliotekaruddannelse, vil vi med de ord, jeg har sagt her, og trods vores skepsis stemme for uddannelsen og ønske de studerende, der skal have den, held og lykke. I øvrigt er vi ikke med i noget forlig, så hvis det ikke går godt, kan vi altid stille forslag om ændringer.

Tinning (VS):

VS har heller ikke endnu gjort sig klart, hvordan vi vil stemme ved den endelige afstemning om dette lovforslag, men jeg kan sige, at vi faktisk fuldstændig deler alle de betænkeligheder, som fru Ingerlise Koefoed netop har gjort rede for, så dem skal jeg lade være med at gentage.

Til gengæld har vi det sådan, at alene frygten for eventuelt ikke at være med i det gode selskab ikke får os til at stemme anderledes, end vi finder rigtigt, så vi vil altså ikke stemme for forslaget netop på grund af de betænkeligheder, vi har, og som er præcis

mage til dem, fru Ingerlise Koefoed refererede. Vi føler os derfor nødsaget til at undlade at stemme, selvfølgelig fordi vi, hvad vi også sagde allerede under førstebehandlingen, synes, det er en udmærket idé at få igangsat en ny uddannelse ude på biblioteksskolen i stedet for den utidssvarende uddannelse, som findes i dag, men vi mener simpelt hen, at der er alt for lidt styr på, hvad den kommer til at dreje sig om, og vi har naturligvis en, synes jeg, forholdsvis velbegrundet frygt for, at det ikke holder, når det kommer til stykket, at netop den siddende kulturminister skulle være i stand til at varetage interessen for folkebiblioteksarbejde, folkelig oplysning osv. Vi vil altså undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 119 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD og KrF) mod 4 (FP og FD); 5 (VS) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Af Alice Faber (SF) m.fl.

(Fremsat 13/2 85. Første behandling 15/3 85. Betænkning 25/4 85. Anden behandling 9/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg er selvfølgelig ked af at måtte bedrøve nogle af medlemmerne med, at vi lige må tage ordet, men som de opmærksomme medlemmer af erhvervsudvalget allerede har bemærket, undlod VS at kommentere dette væsentlige lovforslag ved første behandling, og